historisch genootschap wormer
torenklanken
nieuwsbrief nummer 1 - maart 2006

Woord vooraf

Jan Blokker, voorzitter

Na de beschuit met muisjes op de oprichtingsavond van het Historisch Genootschap Wormer hebben zich 40 mensen als lid aangemeld en daarna is dat aantal ruim verdubbeld! U bent blijkbaar net zo enthousiast als wij en het eerste bestuur zal zeker zijn uiterste best doen om – samen met u – ons genootschap tot een succes te maken. Hier ziet u de eerste nieuwsbrief voor u liggen, waarin wij u uit de doeken willen doen, waarmee we zoal bezig zijn en wat er allemaal bij uw genootschap gebeurt. Zeker in het begin is dat heel wat en ook deze nieuwsbrief is natuurlijk een bevalling op zich. Gelukkig krijgen we van velen de steun die we nodig hebben, niet in de laatste plaats van de gemeente Wormerland. We zullen uw vertrouwen niet beschamen en hopen dat u deze eerste nieuwsbrief met plezier zult lezen.

School West omstreeks 1920

Exit School West

✍ *Jaap Oud*

Met gepast geweld verdween in zeer korte tijd een 'historisch' gebouw. Aan de Zandweg, waar eens School West stond, is nu een kale zandvlakte. Sinds de twintiger jaren van de vorige eeuw prijkte een, in de ogen van menigeen, grote school achter de Zandwegsloot (zie de foto op de voorzijde). Een school met een kapitaal ogende hoofdenwoning, die gelukkig ontkwam aan de slopershamer. Een schoolgebouw waarin generaties Wormerlingen hun eerste onderwijservaringen opdeden, verdween achter de horizon van het heden en schoof naar de herinneringen van toen. Generaties Wormerlingen ja, maar het waren wel de openbaren, die over het bruggetje van de Zandwegsloot wandelden naar hun school. Want de katholieken hadden hun eigen scholen vlak bij de kerk en ook de christelijken hadden hun eigen 'School met den Bijbel' aan het begin van de Dorpsstraat vlak bij de Schansbrug.

Weet men in het dorp nu nauwelijks meer wie de directeur is van een basisschool, tot de tachtiger jaren waren de hoofden van scholen, zoals ze toen werden genoemd, boegbeelden van hun school. In mijn tijd, en ik kwam in 1945 in Wormer wonen, waren de grote drie: meester Kamp, meester Jongkees en voor School West meester Van de Kapelle. De school stond eigenlijk wat geïsoleerd. Achter de Zandwegsloot, ten oosten was nog een stukje weiland met naast de school weer een slootje en aan de westkant stond het huis van de bovenmeester. Een sintelpaadje daarnaast leidde naar de achtertuinen van de huizen aan de Badhuisstraat en naar het veld en de kleedkamers van Groen Geel. Daartussen was nog een paadje naar de muziektent van Eensgezindheid. Als je voor de school stond, waren links de lokalen voor de laagste klassen en rechts waren de lokalen van de vijfde en zesde klas. En daartussen in zat de gymnastiekzaal. In die gymnastiekzaal speelde zich een deel van het Wormer sportleven af: alle lessen van gymnastiekvereniging Kwiek werden daar gegeven en 's winters trainden daar ook de jeugd en de senioren van Groen Geel en vonden de volleybaltrainingen en -wedstrijden van V.C.W. plaats. De vereniging voor Volksonderwijs hield er elk jaar zijn Floraliatentoonstelling. Van het gebruik door de school voor gymnastieklessen kan ik me weinig herinneren. De meesters en juffen van die tijd waren niet zo sportief. School West was een echte korfbalschool, dat bleek niet alleen uit het grote aantal leerlingen dat lid was van die club, maar op het schoolplein stond op een derde van de uiteindes een paal met een korf er aan en op het plein zelf gaven twee roodbruine stenen rijen de drie korfbalvakken aan. Aan de Zandweg staat weer een monumentaal gebouw minder. En dit keer heb ik er geen moeite mee. Want onderwijs moet gegeven worden in moderne gebouwen en dat was die school allang niet meer.

Het ontstaan van het genootschap

Jan Blokker

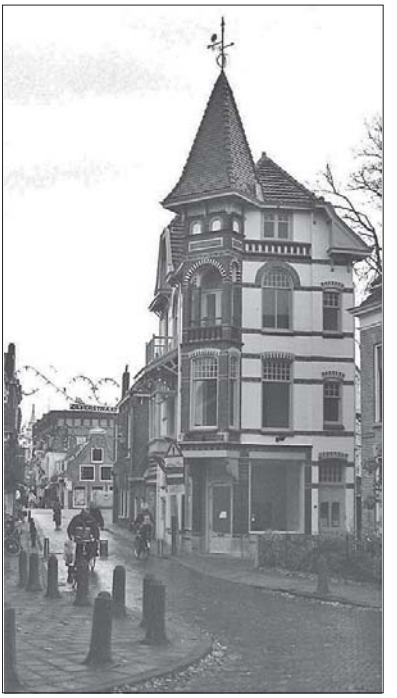

De Zilverstraat in Alkmaar met 't Kasteeltje

Het was op donderdagochtend 4 augustus 1988. Bertus Grandiek en ik brachten voor de zoveelste keer een bezoek aan het Gemeentearchief van Alkmaar. Onze lunchpauze brachten wij meestal door in een horecagelegenheid in de buurt, deze keer was dat het eethuisje 't Kasteeltje in de Zilverstraat (foto rechts). Tijdens het nuttigen van een broodje en het drinken van een kop koffie hebben wij toen het Historisch Genootschap Wormer opgericht. Het idee van het genootschap was het bundelen van de historische kennis in Wormer.

Ik maakte sinds februari 1988 het informatieblaadje 'de Wormerlander' en natuurlijk werd de oprichting van het genootschap in nummer 22 van dat krantje gepubliceerd (foto onder). Het idee was er dus al heel lang, maar het moest 2005 worden eer de verwezenlijking plaatsvond.

Op 29 april 2005, daags voor Koninginnedag, speldde burgemeester Peter Tange mij in de raadszaal van het gemeentehuis van Wormerland een lintje op, onder andere vanwege mijn activiteiten voor het Waterlands Archief en mijn website over de historie van Wormer "de Wormerlander". Toen heb ik tegen de burgemeester gezegd, dat het tijd werd maar eens het genootschap werkelijkheid te doen worden.

Genootschap

In het eethuisje "'t Kasteeltje" in de Zilverstraat te Alkmaar is op donderdag 4 augustus 1988 des morgens te elfder ure besloten tot de oprichting van het **Genootschap Wormerland**. Mededelingen betreffende het kersverse genootschap zullen in **de Wormerlander** worden geplaatst.

De oprichting vermeld in "de Wormerlander"

En ja... belofte maakt schuld. Begin juli spraken Peter Tange en ik over zo'n genootschap en mij werd duidelijk, dat het een echte historische vereniging moest worden. Eind september heb ik – met medewerking van de Openbare Bibliotheek Wormerland – een lezing gehouden om de belangstelling te peilen. Die belangstelling bleek ruim aanwezig en toen heb ik op mijn beurt de burgemeester herinnerd aan zijn belofte de raadzaal ter beschikking te stellen voor de oprichtingsavond. Over die avond, die op 14 december werd gehouden, kunt u op pagina 11 van deze nieuwsbrief lezen.

Het Historisch Genootschap Wormer was toen een feit.

De grote foto

✍ *Nico Koelemeijer*

Op de oprichtingsavond van het genootschap waren vele uitvergrote, historische foto's van Wormer te zien met daarnaast de foto van de situatie nu. Een bijzondere uitvergroting was een foto van de beschuitstoren met een formaat van 2 x 1 meter. Omdat de vervaardiging van een dergelijke poster ons budget ver te boven ging, hebben we zelf via een speciaal computerprogramma (Corel Draw) de foto uitvergroot tot 35 A-4tjes en deze zorgvuldig naast elkaar geplakt (de 'tegelmethode'). Een wat scheef geplakt velletje had de toren in Pisa ernstig kunnen beconcurreren.

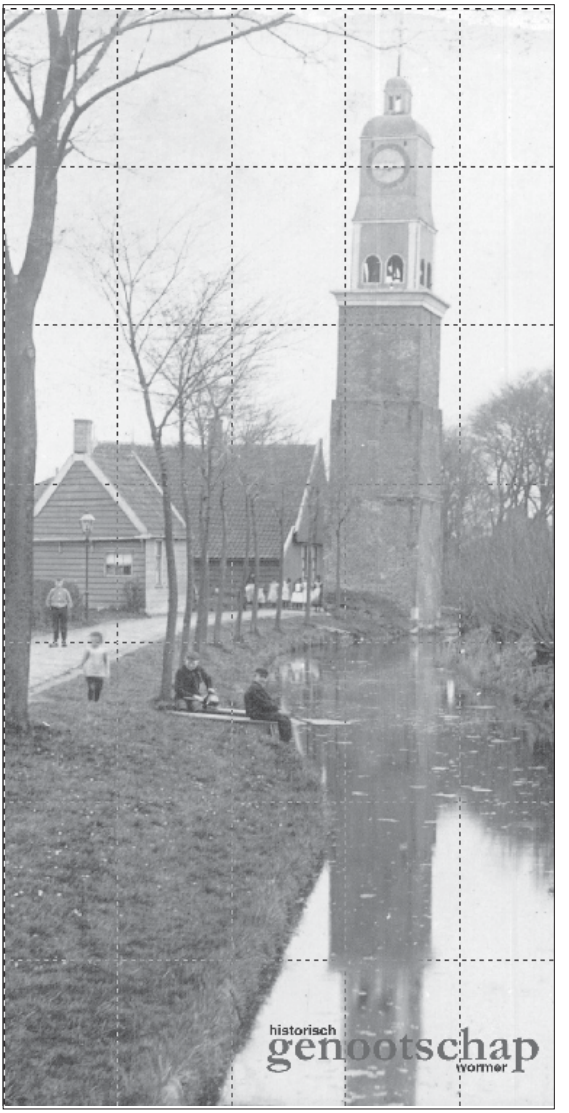

Schenkingen

✍ *Lydy Smit*

Van diverse kanten ontvingen wij schenkingen met een historisch karakter. Mw. Winter-de Vries, het boek "Uit de geschiedenis van Wormer"; Johan Albers, luchtfoto's en kaarten van Wormer en enkele exemplaren van De Wervelwind; Jos van der Weijden-Kenter, een ansichtkaart van School West; Stichting M&HP, het boek "Op zoek naar biografisch portret in het verleden" en een Gids voor historisch onderzoek in Noord-Holland; Dick Kuijper, enkele oude foto's van School West; Henk de Wit, Zaanlandsch jaarboekje 1854. Alle gulle gevers hartelijk dank.

Statuten en een keizersnee

Frank Tjeertes

Nadat we op 14 december vorig jaar een gezellige oprichtingsavond hadden, zijn op 10 februari jl. bij notaris Edzes in Wormerveer de statuten van ons genootschap ondertekend. Gepasseerd heet dat officieel. Notaris Bos maakte bijgaande foto van het officiële moment waarop Jan Blokker de notariële akte ondertekent. Twee notarissen voor één prijs dus.

Jan Blokker en Frank Tjeertes hadden een plezierig uurtje, waarin ook nog even de voornamen van de notaris ter sprake kwamen: Sibold Eppes Ceasar. De eerste twee voornamen komen in de familie Edzes generaties lang voor, maar waar komt dat Ceasar toch vandaan? We willen u het antwoord (overigens met toestemming van de notaris) niet onthouden.

De notaris werd geboren met behulp van een keizersnee. Vader Edzes sprong na de geboorte op de fiets en toog naar het gemeentehuis. Trots werd de geboorte van Sibold Eppes aangegeven bij de ambtenaar van de burgerlijke stand, waarna pa terug ging naar het ziekenhuis. Daar trof hij de arts weer aan. Deze vroeg zich teleurgesteld af waarom het kind ook niet de naam Caesar had gekregen. De naam Caesar is namelijk een verwijzing naar de keizersnee. Vader weer op de fiets en terug naar het gemeentehuis om alsnog de derde naam toe te voegen. In de kantlijn van de geboorteakte is hier melding van gemaakt. Vader en de ambtenaar maakten echter wel een vergissing in de spelling: Ceasar in plaats van Caesar. Onze notaris heeft daar inmiddels mee leren leven.

De statuten kunt u nalezen op onze website: www.genootschapwormer.nl

De ondertekening van de notariële akte. Van links naar rechts de notaris Eppe Edzes, voorzitter Jan Blokker en bestuurslid Frank Tjeertes. (foto Vincent Bos)

Onze voornemens

✍ *Frank Tjeertes*

Voor u ligt het eerste nummer van onze nieuwsbrief. Zo willen we er jaarlijks drie of vier laten verschijnen. Korte stukjes met wetenswaardigheden, afgewisseld met actualiteiten. Verder is het bestuur van plan om, gesteund door leden die hun steentje willlen bijdragen, deel te nemen aan activiteitein met een historisch karakter, zoals de Bannetocht op de fiets (of anderszins) op 5 mei. Een aantal lezingen staat dit jaar ook op het programma.

In november hopen we ons eerste jaarboek te presenteren. Juist op tijd voor de cadeaudagen van december. Het jaarboek bevat verschillende artikelen met historische onderwerpen over het dorp Wormer. Daarbij proberen we zoveel mogelijk een relatie met het heden te leggen om de herkenning van het verleden te vergroten. Uiteraard gaat het jaarboek ook aansprekende illustraties bevatten zoals oude ansichten. Het zal jaarlijks een 'collectors item' worden.

Kortom, het genootschap gaat genoeg bieden om naar uit te kijken!

De organisatie van het genootschap

✍ *Jan Blokker*

Na de oprichtingsavond is de werkgroep oprichting genootschap verder aan de slag gegaan. Er moest zo gauw als maar mogelijk was een bestuur worden gevormd, statuten worden opgesteld en een vereniging opgericht. Dat bestuur is er nu en inmiddels zijn de statuten notarieel vastgelegd en daarmee is de vereniging Historisch Genootschap Wormer ook juridisch een feit. Verschillende aanmeldingen gingen vergezeld van de wens van het lid om aan een werkgroep deel te nemen. De eerste werkgroep is die van de 'koerier', die inmiddels voor de verspreiding van onze posters, foldertjes en kaartjes heeft gezorgd. Die werkgroep stopt ook onze nieuwsbrief bij u in de bus. Heel belangrijk!

Dan zijn er twee werkgroepen gevormd, die als redactie door het leven gaan. Vanzelfsprekend de redactie voor deze nieuwsbrief, die in betrekkelijk korte tijd er toch maar voor heeft gezorgd, dat er een – weliswaar bescheiden maar interessante – eerste Torenklanken voor u ligt. De andere redactie is die voor het jaarboek; geen eenvoudige opgave, want wat wij voor ogen hebben is niet gering. Niet alleen de inhoud van het jaarboek moet klinken als een klok, het boek moet er ook uitzien als een begerenswaardig hebbeding! Wees gerust, de jaarboek-redactie is zeer enthousiast en de onderwerpen, die aan bod komen, van een behoorlijk niveau. Tenslotte is daar nog de werkgroep, die de lezing van 23 maart voorbereidt. Over die avond kunt u op de achterzijde meer lezen, u begrijpt dat zo'n avond wel wat voorbereiding vergt. Ook daaraan wordt met enthousiasme gewerkt. Het genootschap leeft!

Het stempel

Lydy Smit

Edelsmid Driek Hartman vertelt over zijn passie

Edelsmid Driek Hartman, voormalig leraar metaal aan het Pascal College te Zaandam, maakt sieraden en voorwerpen voornamelijk van goud en zilver. Momenteel werkt hij in zilver aan een lakstempel van de Nieuwe Kerk en aan een model van de beschuitstoren, waarvan drie etages bijna klaar zijn en de vierde in aanbouw. Een miniatuur in zilver van de Nieuwe Kerk, zoals deze er in 1809 heeft gestaan, is klaar en behalve in zilver ook in brons gegoten.

Het gebruik van zegels dateert al uit de oudheid en is via de Romeinen in de vroege middeleeuwen naar West Europa gebracht. Ze werden gebruikt om de echtheid van documenten en geschriften aan te geven. Aangenomen mag worden, dat het oorspronkelijke lakstempel van de toenmalige Hervormde Kerk is ontstaan korte tijd na de Synoden van Dordrecht in 1574 en 1578. Het voeren van een kerkzegel werd niet verplicht, maar vele kerken gingen ertoe over.

Het kerkzegel van de Nieuwe Kerk toont grote gelijkenis met het lakstempel van de voormalige gemeente Wormer, dat dateert uit 1570. De tekst er op is echter niet dezelfde. Beide hebben als afbeelding een mannenhoofd met baard, snor, gesloten ogen en een band om het hoofd op een gekarteld schild. Het mannenhoofd lijkt een Christuskop. In de volksmond wordt dit “het Verbonden Hoofd van Wormer” genoemd. Rondom dit hoofd ligt een platte cirkelvormige band met daarin de tekst gegraveerd: “Christus is het hooft der gemeynte. Eph. 5.23” (uit: C. Mol, Uit de geschiedenis van Wormer, Wormer 1980, p. 14).

Het lakzegel van de kerk is waarschijnlijk verloren gegaan, maar een geëtst koperen drukstempel is bewaard gebleven. Dit maakt deel uit van de collectie van de Zaanse Oudheidkundige Vereniging in het Zaans Museum.

Het originele lakstempel van de Gemeente Wormer is ook bewaard gebleven en beide stempels hebben model gestaan voor het lakstempel, dat Driek Hartman nu onder handen heeft. Het is grotendeels klaar en het hoofd met schild is gemaakt door middel van de ‘Delftse gietmethode’, waarbij de edelsmid als volgt te werk gaat. Het origineel (van de gemeente Wormer) wordt met talkpoeder bestrooid en in Brusselse aarde vermengd met olie gedrukt.

Na het verwijderen van het origineel wordt de verkregen holte volgegoten met vloeibaar zilver. Het verkregen product wordt afgewerkt en op de cirkelvormige band de tekst van het gemeentezegel 'S. Wormariense ad Causas' (Zegel voor zaken van Wormer) volgesoldeerd (C. Mol p. 11). Aan de andere kant van de plaat wordt een fraai van draad gebogen handgreepje met scharnier gesoldeerd. Het greepje scharniert naar één kant, zodat het stevig staat en toch plat kan worden neergelegd. Bovenaan het handgreepje is nog een stevig oog gesoldeerd, waaraan applicaties kunnen worden bevestigd. Vervolgens wordt het werkstuk in een lauw bad van verdund zwavelzuur gelegd (afgekookt). De soldeerresten lossen op en er ontstaat een mat wit laagje zilver. Nu kan het stempel worden afgewerkt door middel van schuren en polijsten. Als laatste wordt de tekst van het kerkzegel op de platte cirkelvormige band gegraveerd.

Het lakstempel van de Nieuwe Kerk moet nog worden afgemaakt, maar het miniatuur van de kerk, dat Driek Hartman in opdracht voor een afscheid heeft gemaakt, staat er fraai afgewerkt bij. Het is de bedoeling om in een volgende nieuwsbrief iets te vertellen over de kerk en het miniatuur.

De doopsgezinde Vermaning

Jan Blokker

In 1846 schreef de kerkeraad van de doopsgezinde gemeente in Wormer een brief aan de naburige geloofsgemeenten om steun bij de bouw van een nieuw kerkgebouw. De Vermaning stond aan de dorpsweg in Wormer (nu Dorpsstraat) schuin tegenover de r.k. kerk, dus aan de zuidkant over de wegsloot.

De Vermaning zou toen 200 jaar oud zijn geweest en 'leed sedert lang aan verzakking'. Men had toen het plan opgevat een nieuwe kerk te bouwen van steen. Die nieuwe kerk staat er nog steeds en wel aan de noordzijde van de Dorpsstraat, een eindje verder naar het oosten. In het archief van de doopsgezinde gemeente is niets anders te vinden dan dat de kerk in 1851 is gesloopt. Dat is ook zo. Aan Jelle van der Weide uit Krommenie, die onderzoek doet naar doopsgezinde kerken in de Zaanstreek, de eer ontdekt te hebben, dat na de sloop het kerkgebouw weer is opgetrokken in Zaandam. Dick Kerssens schreef al in het blad Anno 1961 van juli 2001, dat het clubgebouw van he Byzantijns mannenkoor van oorsprong een uit Wormer overgebracht pakhuis was. Dat pakhuis is dus nu een kerkgebouw gebleken. In 1851 werd de gesloopte doopsgezinde Vermaning gekocht door Willem Dekker, die het gebouw weer oprichtte aan de Westzijde 181. Jelle van der Weide zal een dezer dagen zijn onderzoek publiceren. We houden u op de hoogte.

Het huidige gebouw aan de Westzijde 181

Zaankanter in Wormer

Joke van der Stok en Lydy Smit

Peter Tange, een Zaankanter, al weer zes jaar burgemeester in Wormerland, is geen 'echte Wormer': "Ik voel mij sterk verbonden met de Zaanstreek en ik ben een echte Koger, geboren en getogen in Koog aan de Zaan. Mijn ouders wonen daar ook nog. Eigenlijk hadden we niets met "de stad" Zaandam, maar je kwam er wel jongens en meiden tegen uit de andere dorpen, zoals Wormer, bijvoorbeeld in Drieluik of 't Kabelgat. Ook bij sportwedstrijden kwam je leeftijdsgenoten uit Wormer tegen, bijvoorbeeld bij voetbalwedstrijden of bij korfballen.

Hij draagt het Historisch Genootschap een warm hart toe: "Ik vind dat een dergelijke vereniging in Wormer echt nog ontbrak. In Jisp is door de mensen van de Oudheidkundige Commissie Jisp een heel leuke tentoonstelling gemaakt op de zolder van het prachtige raadhuis. En in het Wijdewormer Journaal wordt regelmatig aandacht besteed aan historische verhalen over Neck. Piet Gans heeft in Wijdewormer een erg interessant onderzoek gedaan naar de begraafplaats, waar – naar nu blijkt – veel meer overledenen begraven zijn dan eerst werd aangenomen. In Wormer ontbrak dat historisch onderzoek eigenlijk nog een beetje. Hoewel… er zijn natuurlijk al heel veel initiatieven geweest, mensen in Wormer die zich bezig houden met kleine stukjes geschiedenis. Ik ben soms verbaasd wat er allemaal gebeurt. Mensen vertellen mij veel. Ik krijg ook vaak verhalen te horen over hoe het vroeger was in Wormer, bijvoorbeeld als ik ga feliciteren bij een 90-jarige inwoner."

Burgemeester Peter Tange op bezoek bij een inwoonster, die 90 jaar was geworden

Veel verdwenen

"Wormer is een oud dorp, waar helaas al heel veel verdwenen is. Misschien is een van de redenen dat hier erg veel in hout is gebouwd. Het komt hoe het komt, maar het zou jammer zijn als we die historie niet vastleggen. Er waren vele molens, waarvan er nu nog maar twee over zijn, waarschijnlijk meer dan 45 traankokerijen, scheepshellingen waar niets meer van te vinden is, behalve misschien de betonnen rand achter de Lepelaar. Van de hele Van

Gelder fabriek is niets meer terug te vinden; al hadden ze maar de watertoren laten staan … In het verleden is er niet veel aandacht geweest voor dit soort tamelijk onbelangrijk geachte geschiedenis. Natuurlijk is het moeilijk om alles te behouden. Dat zien we nu al bij de scholen, die onlangs zijn afgebroken. Als uit onderzoek blijkt dat bijvoorbeeld de fundering ondeugdelijk is, dan is het moeilijk dergelijke oude gebouwen te behouden. En de gemeente kan soms niet meer dan een bemiddelende rol spelen, zoals voor het pand Wormerveer, maar niet de kosten dragen voor restauratie, onderhoud en in dit geval verplaatsing van het hele gebouw. En er moet een nieuwe bestemming gevonden worden voor gebouwen die gerestaureerd worden, anders vervalt het direct weer. Het is prachtig dat een oude bakkerij aan de Dorpsstraat 377 behouden kan blijven, doordat een nieuwe eigenaar bereid is er in te investeren en zo het pand te vernieuwen en te onderhouden."

Lokale geschiedenis

"Ik hoop dat het Historisch Genootschap een rol kan spelen in het vastleggen van de vele verhalen over mensen, over panden en over de omgeving. Door die historie vast te leggen, wordt het duidelijker wat en waar de interessante objecten zijn. Misschien kan dat dan weer aanleiding zijn om er met elkaar harder voor te vechten om wat er nu nog wel is te behouden, bijvoorbeeld de Bartelsluis."

"Een droom van mij is dat er een leuke fietsroute ontstaat langs alle historisch interessante plekken, waar mensen kunnen afstappen en iets lezen over wat er geweest is. Misschien dat er dan een folder kan komen met meer achtergrondinformatie. Dat is leuk voor ons zelf, maar ook voor mensen van buiten Wormer die hier langs komen. Je zou dan kunnen denken aan de begraafplaats in Oost-Knollendam en het koetshuis daar tegenover, waar vroeger de lijkkoets in heeft gestaan. Misschien kan er zelfs wel weer zo'n koets komen. En de seinlampen die vroeger door heel Noord-Holland hebben gestaan en die aangaven of er werd bemalen. In Spijkerboor staat er daarvan nog één. En misschien kunnen we een leuke plek vinden voor de handspuit die nu in de garage van de brandweer staat, met een verhaal over de "stienegooiers" zoals de brandweermannen van Wormer werden genoemd. En natuurlijk de nieuwe beschuitstoren, die voor de vele bakkerijtjes aangaf wanneer de vuren gedoofd moesten worden, zodat ze niet te heet werden en brand konden veroorzaken. En zo zijn er nog heel veel meer dingen te bedenken."

fietsroute...

"Een gezamenlijke geschiedenis is belangrijk voor een gemeenschap en brengt samenhang. Kortom, ik hoop dat het genootschap een bloeiende toekomst tegemoet gaat, zodat de geschiedenis van Wormer bewaard blijft en voor velen toegankelijk gemaakt wordt."

De avond

Nico Koelemeijer

Met enige spanning keken wij, de leden van de werkgroep Historisch Genootschap Wormer in oprichting, ernaar uit. Op 14 december zou het moeten gebeuren. Maar zou de opkomst groot genoeg zijn en de belangstelling voldoende?

De werkgroep was een kleine twee maanden wekelijks bezig geweest om te komen tot oprichting van een historisch genootschap. De goede sfeer en het grote enthousiasme bij de voorbereiding leidden ertoe, dat voor de te verwachten geboorte van het genootschap de beschuit oftewel de *tweeback* met muisjes al gereed stond. Het vertrouwen in een goede afloop werd niet beschaamd. Het genootschap bleek levensvatbaar. Ruim 40 mensen meldden zich als lid.

De beschuitjes in aantocht

Het woord werd op deze avond gevoerd door de heer Saal namens de Stichting Museaal en Historisch Perspectief Noord-Holland, door mevrouw Mak namens het Waterlands Archief en door de loco-burgemeester en wethouder van cultuur van Wormerland, Peter Roos. Laatstgenoemde toonde geheel in stijl van het genootschap op een groot scherm een aantal beelden uit het familiearchief, waarmee hij het belang van en het plezier in een historisch genootschap onderstreepte.

Loco-burgemeester Peter Roos onderstreept zijn betoog met foto's op de Avond van het Historisch Genootschap Wormer op 14 december 2005

Na de pauze werden er enkele korte, historische films vertoond en een aantal foto's, van commentaar voorzien door Jan Vink. Al met al, naar wij hopen, de eerste van een reeks van activiteiten in de komende jaren.

Lezing Jan Vink op 23 maart 2006

Al eerder hebben de aanwezigen van de oprichtingsavond en de avond in de bibliotheek kunnen genieten van de vele verhalen die Jan Vink kan vertellen bij de oude plaatjes van Wormer. Niet te stuiten in zijn enthousiasme ons deelgenoot te maken van alles wat hij weet. Komt dus allen naar de eerste bijeenkomst van het Historisch Genootschap Wormer. Jan Vink zal ons leiden op een tocht langs straten en wegen. We kunnen ons hart ophalen op een avond vol bekende en minder bekende historie van Wormer.

Wat:	**beelden met toelichting door Jan Vink**
Wanneer:	**23 maart 2006, aanvang 20.00 uur**
Waar:	**Bibliotheek Wormer, Kemphaanstraat**
Toegang:	**gratis**

Colofon

Torenklanken is een kwartaaluitgave van het
Historisch Genootschap Wormer
opgericht 14 december 2005
KvK-nummer 34242956

p/a Merckenrif 185
1531 MP Wormer
telefoon (075) 642 3798
e-mail: info@genootschapwormer.nl
website: www.genootschapwormer.nl

voorzitter: Jan Blokker
secretaris: Lydy Smit
penningmeester: Bert Vreeswijk
redactie: Joke van der Stok
redactie jaarboek: Frank Tjeertes
public relations: Nico Koelemeijer